

Giới thiệu

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tàn ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Pháp Luân Đại Pháp được giới thiệu trên truyền hình quốc gia Bulgaria

Kênh truyền hình quốc gia TV7 của Bulgaria phát sóng chương trình talkshow dài 50 phút về Pháp Luân Công (Nguồn: FDIC Bulgaria)

[MINH HUỆ] Ngày 20 tháng 09 năm 2012, kênh truyền hình quốc gia TV7 của Bulgaria đã giới thiệu môn tu luyện Pháp Luân Đại Pháp trên chương trình Talkshow buổi chiều “Chia sẻ với Vihra”. Các học viên Pháp Luân Công Bulgaria đã chia sẻ với người dẫn chương trình những câu chuyện về bản thân họ bắt đầu tập luyện như thế nào, những lợi ích thu được, và gia đình của họ đã chấp nhận Pháp Luân Đại Pháp ra sao. Các học viên đã biểu diễn năm bài công pháp. Người dẫn chương trình và khán giả trong phòng thu cũng tham gia màn biểu diễn các bài công pháp.

Pháp Luân Đại Pháp, còn được gọi là Pháp Luân Công, là môn tu luyện cả tâm lẫn thân cổ xưa của Trung Quốc, bao gồm các bài công pháp gia trì năng lượng trong cơ thể và một triết lý dựa trên các nguyên lý Chân – Thiện – Nhẫn. Các học viên cố gắng nâng cao ý thức và đạo đức của họ, trở về với bản nguyên ban đầu thật sự, và đạt được giác ngộ. Các báo cáo cho thấy hơn 100 triệu người từ tất cả các tầng lớp xã hội ở 114 quốc gia trên thế giới đang tu luyện Pháp Luân Đại Pháp.

Trong số các học viên tham gia chương trình có các đại diện của Phật học hội Pháp Luân Đại Pháp Bulgaria. Họ đã giải thích lý do tại sao cuộc đàn áp Pháp Luân Đại Pháp bắt đầu ở Trung Quốc vào năm 1999, và việc các học viên đã bị tra tấn và bị giam cầm trong các trại lao động cưỡng bức trong 13 năm qua. ◇

Melbourne, Australia: Kêu gọi Liên Hợp Quốc điều tra tội ác mô cướp nội tạng của Đảng cộng sản Trung Quốc

Bài viết của một học viên ở Melbourne

Khách qua đường ký tên thỉnh nguyện phản đối cuộc đàn áp

[MINH HUỆ] Chiều ngày 07 tháng 10 năm 2012, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức các hoạt động tại cầu Hoàng Tử (Prince Bridge) ở trung tâm thành phố Melbourne để phơi bày cuộc đàn áp tàn bạo Pháp Luân Công kéo dài suốt 13 năm của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Nhiều người qua đường đã ký tên thỉnh nguyện kêu gọi Ủy ban nhân quyền của Liên Hợp Quốc điều tra vấn nạn mô cướp nội tạng sống của ĐCSTQ từ các tù nhân lương tâm Pháp Luân Công. Một số du khách Trung Quốc đã thoái ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó sau khi biết về tội ác mô cướp nội tạng.

Nhiều người Australia đã biết về cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Tuy nhiên, đây là lần đầu tiên hầu hết mọi người biết đến tội ác mô cướp nội tạng sống của ĐCSTQ. Họ đã bị sốc và không thể tin rằng một tội ác không thể tưởng tượng như thế lại có thể xảy ra. Nhiều người trong số họ đã cảm kích trước những nỗ lực của các học viên và đã ký tên thỉnh nguyện.

Bà Beyaz, một nhân viên nhân sự từ Canberra, và người đồng hành với bà đã ký tên thỉnh nguyện và tìm hiểu về Pháp Luân Công. Bà đã bị sốc và không thể hiểu được lý do tại sao ĐCSTQ lại đàn áp một môn tu luyện tốt đến như vậy.

Ông Collins là Giám đốc điều hành của một công ty ở Vương Quốc Anh. Ông và đối tác của mình là Victoria từ Singapore đã dừng lại để nói chuyện với một học viên, ký tên thỉnh nguyện và lấy các tài liệu cung cấp thông tin cho bạn bè và đồng nghiệp của họ.

Một vài nhóm du khách từ Trung Quốc đã dừng lại để hỏi thông tin. Một số đã hiểu lầm về Pháp Luân Công. Sau khi nói chuyện với các học viên, nhiều người trong số họ đã thay đổi quan điểm của mình và đã thoái xuất khỏi ĐCSTQ cùng các tổ chức liên đới của nó ngay tại chỗ. ◇

ÚC: PHÁP LUÂN CÔNG GIÀNH HAI GIẢI THƯỞNG TẠI ĐẠI DIỄN HÀNH HOA CỦA TOOWOOMBA

Bài của một học viên ở Úc

[MINH HUỆ] Đại diễn hành hoa, là lễ hội duy nhất ở Úc sử dụng hoa tươi, được tổ chức ở Toowoomba. Các học viên Pháp Luân Công đã được mời tham gia trong 14 năm liên tiếp và đã giành hai giải thưởng do chính quyền thành phố trao tặng, giải thưởng Đại lễ hội hoa Toowoomba và giải thưởng Đoàn có tinh thần lễ hội cao nhất.

Tiết mục Pháp Luân Công đã giành hai giải thưởng tại Đại diễn hành hoa Toowoomba lần thứ 63: giải thưởng Đại lễ hội hoa Toowoomba và giải thưởng Đoàn có tinh thần lễ hội cao nhất

Năm nay, hơn 70 nhóm đã tham gia lễ diễn hành. Đoàn Pháp Luân Công được dẫn đầu bởi Thiên Quốc Nhạc Đoàn, tiếp theo là đoàn biểu diễn các bài công pháp, các vũ công rồng vàng, đoàn trang phục đời Đường, các thiên nữ, và một đội trống eo. Các học viên mang các biểu ngữ đầy màu sắc đề: “Pháp Luân Đại Pháp hảo” và “Thế giới cần Chân – Thiện – Nhân” bằng cả tiếng Hoa và tiếng Anh.

Trên đường đi, bảy đến tám người dẫn chương trình giới thiệu cho các khán giả về Pháp Luân Đại Pháp và những lợi ích của môn tu luyện. Nhiều người hô to: “Pháp Luân Đại Pháp hảo!”

Doanh nhân Trung Quốc, sinh viên, và khách du lịch đã chụp ảnh và quay phim đoàn Pháp Luân Công. Nhiều người bày tỏ sự thích thú đối với Pháp Luân Công. Một khách du lịch đến từ Golden Coast nói với một học viên Pháp Luân Công: “Khi tôi thấy đoàn diễu hành của các bạn và thông điệp trên các biểu ngữ, tôi đã kinh ngạc. Tôi muốn tìm hiểu về Pháp Luân Công. Tôi phải học Pháp Luân Công.”

CÁC HỌC VIÊN PHÁP LUÂN CÔNG KÊU GỌI ĐCSTQ LẬP TỨC CHẤM DỨT MÔ CƯỚP NỘI TẠNG SỐNG TRƯỚC TRỤ SỞ LIÊN HỢP QUỐC

Bài viết của một học viên ở thành phố New York

[MINH HUỆ] Vào những ngày trước khi diễn ra Cuộc thảo luận thường niên của phiên họp lần thứ 67 của Đại Hội đồng Liên Hợp Quốc diễn ra từ ngày 25 tháng 09 đến ngày 01 tháng 10 năm nay, các học viên Pháp Luân Công đã đến quảng trường đối diện Liên Hiệp Quốc để phơi bày tội ác mô cướp nội tạng sống từ các học viên của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ). Họ kêu gọi cộng đồng quốc tế chú ý đến các tội ác của ĐCSTQ, giúp ngăn chặn những tội ác này và đưa tất cả các thủ phạm có liên quan ra trước công lý.

Tội ác mô cướp nội tạng sống và sau đó giết hại các học viên Pháp Luân Công để kiếm lợi của ĐCSTQ đang bị phơi bày và lên án bởi cộng đồng quốc tế và người dân Trung Quốc. Trong suốt thời gian diễn ra phiên họp của Đại Hội đồng Liên Hợp Quốc, các học viên địa phương ở New York đã phân phát hàng nghìn bản sao của các báo cáo chi tiết về tội ác mô cướp nội tạng sống của ĐCSTQ cho những người tham dự phiên họp. Họ đã trưng các biểu ngữ lớn có dòng chữ “Chấm dứt mô cướp nội tạng sống”, “Các trại lao động của ĐCSTQ giết hại các học viên Pháp Luân Công vì tiên và hòa thiêu thi thể của họ để phi tang”, và “Những tội ác như vậy phải bị trừng phạt” bằng cả tiếng Trung Quốc và tiếng Anh. Các biểu ngữ này đã gây sự chú ý bên ngoài trụ sở của Liên Hợp Quốc và những người tham dự phiên họp có thể nhìn thấy từ xa.

Các học viên Pháp Luân Công phơi bày tội ác của ĐCSTQ bên ngoài tòa nhà Liên Hiệp Quốc ở New York

Ngày 26 tháng 09, bác sĩ Vương Văn Di và bác sĩ Lưu Tân Định, hai học viên Pháp Luân Công, đồng thời là thành viên của tổ chức “Các Bác sĩ chống Cường bức Mô cướp Nội tạng (DAFOH)”, đã gửi một lá thư thỉnh nguyện đến bà Susan Rice, Đại sứ Hoa Kỳ tại Liên Hợp Quốc. Hơn 23.400 người từ thành phố New York, Philadelphia, Atlanta và các thành phố khác đã ký vào lá thư thỉnh nguyện này.

DAFOH một tổ chức tự nguyện bao gồm các bác sĩ y khoa đến từ các quốc gia khác nhau đã khởi xướng lời kêu gọi khẩn cấp này (xem chi tiết tại http://www.dafoh.org/Urgent_Appeal.php) khoảng một tháng trước đây. Lá thư này kêu gọi chính phủ Hoa Kỳ gây áp lực với chính phủ Trung Quốc nhằm ngăn chặn việc cường bức mô cướp nội tạng. Nó cũng kêu gọi chính phủ Hoa Kỳ công bố công khai tất cả thông tin được cung cấp bởi Vương Lập Quân, cựu cảnh sát trưởng của Trùng Khánh, người đã đào thoát đến lãnh sự quán Hoa Kỳ tại Thành Đô vào tháng 02 năm 2012.

Trong một báo cáo năm 2006, luật sư nhân quyền David Matas và ông David Kilgour, cựu bộ trưởng nội các và công tố viên Canada, đã chỉ ra rằng từ năm 1999 đến năm 2005, hơn 41.000 học viên Pháp Luân đã bị mô cướp nội tạng.

Một nha sỹ Đài Loan khỏi bệnh trầm cảm nhờ Pháp Luân Công

Bài viết của Đường Ân, một phóng viên báo Minh Huệ ở Nghi Lan, Đài Loan

[MINH HUỆ] Cô Lý Tố Hạnh, bác sỹ phẫu thuật nha khoa có phòng khám nha khoa ở thành phố Nghi Lan, là con gái của ông Lâm, một chủ doanh nghiệp gỗ giàu có ở Cao Hùng, Đài Loan vào những năm 50. Cha mẹ của cô Lý đã ly hôn khi cô còn nhỏ do sự chênh lệch lớn về trình độ học vấn giữa hai vợ chồng. Cô đã từ một nàng công chúa trở thành một người bần cùng chỉ sau một đêm.

Cô Lý phải đối mặt với sự phân biệt đối xử lớn dần bởi vì khi đó những gia đình có bố mẹ ly hôn là rất hiếm. Mặc dù cha mẹ của cô đã ly dị trong một thời gian dài nhưng cái tên của cha cứ đeo bám cô giống như một cái bóng. Cuộc sống gia đình cô rất khó khăn khi khó có thể trả nổi hóa đơn tiền điện nước.

Khi cô đang học tiểu học, mẹ của cô tái hôn. Mẹ cô và cha dượng cãi cọ và đánh nhau mỗi ngày. Đó là một cuộc sống trong địa ngục. Sự xung đột trong gia đình mà cô phải chứng kiến đã trở thành một trải nghiệm đau thương khác. Bây giờ cô đã có thêm ba người em. Cô thường phải đi đến tiệm giặt là gần bờ sông và cõng theo em trai hoặc em gái trên lưng. Cô cũng phải gánh rất nhiều công việc nhà. Cô thường bán khoản tại sao cuộc sống của mình lại gian truân đến như vậy. Cô đã bị trầm cảm trong khoảng sáu tháng vào năm học thứ ba ở trường trung học cơ sở và thường hay trốn học.

Đôi khi cô trốn dưới chân và nghĩ về việc tự tử. Cuối cùng cô đã tìm được một cách để ức chế những suy nghĩ trong đầu muốn hủy hoại bản thân bằng cách đọc sách. Cô đọc liên tục bởi vì đó là cách duy nhất để tránh việc tự hại bản thân. Cô thường nghĩ đến cha đẻ của mình và muốn gặp ông. Tuy nhiên, ông đã không

Bác sỹ Lý Tố Hạnh đang chữa trị cho một bệnh nhân

xuất hiện bởi vì ông không muốn có bất cứ mối liên hệ nào với mẹ cô.

Cô Lý đã sử dụng rất nhiều tiền vào việc tìm kiếm một môn tu luyện thật sự. Có lần sau khi kết hôn, cô đã theo một tu sỹ Phật giáo thuộc Mật Tông đến tận tỉnh Tứ Xuyên Trung Quốc để thiền định trong một hang núi. Cô mong mỏi một quyền lực chân chính và một vị chân sư có thể hướng dẫn cô tu luyện mà không mất phí tổn nào. Cô cứ tiếp tục tìm kiếm cho đến một ngày, khi cuối cùng cô đã tìm thấy Pháp Luân Công!

Đó là khi Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) bắt đầu chuyển hướng sang đàn áp Pháp Luân Công vào tháng 04 năm 1999 nên cô Lý đã đọc được thông tin về Pháp Luân Công trên một tờ báo. Cô đã tìm thấy Chuyên Pháp Luân, nội dung chính của Pháp Luân Công, trong một hiệu sách ở Nghi Lan và thức cả đêm hôm đó để đọc cuốn sách. Cô thấy cuốn sách đã trả lời rất nhiều câu hỏi của cô trong nhiều năm qua. Không lâu sau ông Trần, một nha sỹ là bạn của cô và vợ của ông, cùng ông Hoàng, một kỹ thuật viên về nha khoa cũng tham gia tu luyện Pháp Luân Công cùng với cô.

Không lâu sau khi bắt đầu tu luyện Pháp Luân Công, cô Lý cảm thấy bệnh trầm

cảm mà ám ảnh cô trong nhiều năm đã biến mất. Cô chỉ nghĩ đến việc giới thiệu Pháp Luân Công cho nhiều người hơn nữa và giải cứu các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Cô Lý đã treo những tấm áp phích về Pháp Luân Công trong phòng khám nha khoa của cô trong nhiều năm. Cô sẽ giới thiệu về Pháp Luân Công cho bệnh nhân của mình khi họ hỏi về nó.

Không lâu sau khi bắt đầu tu luyện, đích thân cô đã mang một cuốn Chuyên Pháp Luân cho cha đẻ của mình. Một ngày đột nhiên cha của cô đã gọi điện cho cô và họ bắt đầu liên lạc trở lại. Ông không còn nghi ngờ rằng cô thay mặt cho mẹ của mình để xin tiền ông. Giờ đây, cuối cùng cô đã nhận được tình cảm từ cha mình. Cô Lý tin rằng cả gia đình của mình đã được hưởng lợi từ việc tu luyện Pháp Luân Công của cô.

Có một tấm biển, “Pháp Luân Đại Pháp hào”, trên cửa phòng khám nha khoa của cô bởi vì cô muốn chia sẻ niềm vui với mọi người. Cô khuyên mọi người hãy đọc Chuyên Pháp Luân ít nhất một lần bởi vì có thể nó sẽ hé mở cho họ con đường mà họ đang tìm kiếm. ♦

Cô Lý Tố Hạnh (bên trái), mẹ, chị gái cùng con trai của cô tại một cuộc mít tinh vào ngày 07 tháng 03 năm 2012 nhằm nâng cao nhận thức về làn sóng thoái ĐCSTQ

CÁC HỌC VIÊN PHÁP LUÂN CÔNG ĐÃ GIÚP TÔI TRONG NHỮNG THỜI ĐIỂM KHÓ KHĂN NHẤT

[MINH HUỆ] Tôi là một đầu bếp 35 tuổi từ thành phố Thanh Đảo, tỉnh Sơn Đông. Tôi sở hữu một nhà hàng gần Nhà máy Diêm Tế Nam. Tháng 06 năm 2000, chúng tôi chuyển đến một địa điểm khác. Tất cả các nhân viên đã rời đi, và tôi đang trong quá trình chấm dứt hợp đồng thuê của tôi với chủ nhà.

Một ngày nọ, khi tôi đang chơi bài với Tiểu Bạch, một trong những nhân viên từ Tế Nam, ba sĩ quan cảnh sát đột nhiên bước vào và bắt chúng tôi vì tội đánh bạc. Ngày hôm sau họ giam giữ chúng tôi tại một trại giam gần sân bay Tế Nam và bắt chúng tôi phải lao động ở nhiệt độ khắc nghiệt mà không có giày, và yêu cầu phải trả hơn 20 Nhân dân tệ mỗi ngày cho chi phí thức ăn. Nếu tôi không trả tiền, tất cả những gì tôi nhận được cho mỗi bữa ăn là một chiếc bánh bao hấp nhỏ. Lúc đó tôi 24 tuổi, đang ở độ tuổi thềm ăn. Vì vậy, tôi đã bị đói. Tuy nhiên, tất cả tiền mặt của tôi và điện thoại di động đã bị cảnh sát tịch thu.

Khi tôi ở trong tình trạng thực sự khó khăn này, ba học viên Pháp Luân Công cũng bị giam ở đó đã giúp đỡ tôi. Họ trả tiền

cho tôi, mua cho tôi giày dép và các nhu cầu thiết yếu hàng ngày khác. Tôi thực sự cảm ơn họ nhưng tôi không nhớ tên của họ. Những người phụ nữ này đã giúp tôi trong những thời điểm khó khăn nhất. Tôi sẽ không bao giờ quên họ.

Khi anh họ của tôi giới thiệu bạn gái của anh cho gia đình mình vào năm 2006, cha anh phản đối mối quan hệ của họ, vì sợ rằng họ sẽ bị ảnh hưởng vì bạn gái của anh tập Pháp Luân Công. Sau khi nghe điều này, tôi nói với cha anh: “Tất cả các học viên Pháp Luân Công là người tốt. Xin bác đừng bỏ lỡ cơ hội. Cô gái này sẽ đối xử rất tốt với vợ chồng bác đây.” Tôi nói với ông về việc các học viên Pháp Luân Công đã giúp tôi như thế nào khi tôi bị bắt giữ. Sau đó cha anh đã đồng ý cho họ kết hôn. Ông nói với tôi: “Cũng may là bác nghe cháu từ đầu. Ngày nay rất khó để tìm thấy một người tốt như con bé. Tất cả dân làng nói rằng gia đình của chúng ta thật có phúc.”

Nhiều bạn bè của tôi, bạn học cũ, và khách hàng đang luyện Pháp Luân Công. Họ là những người rất tốt bụng và lịch thiệp. ♦

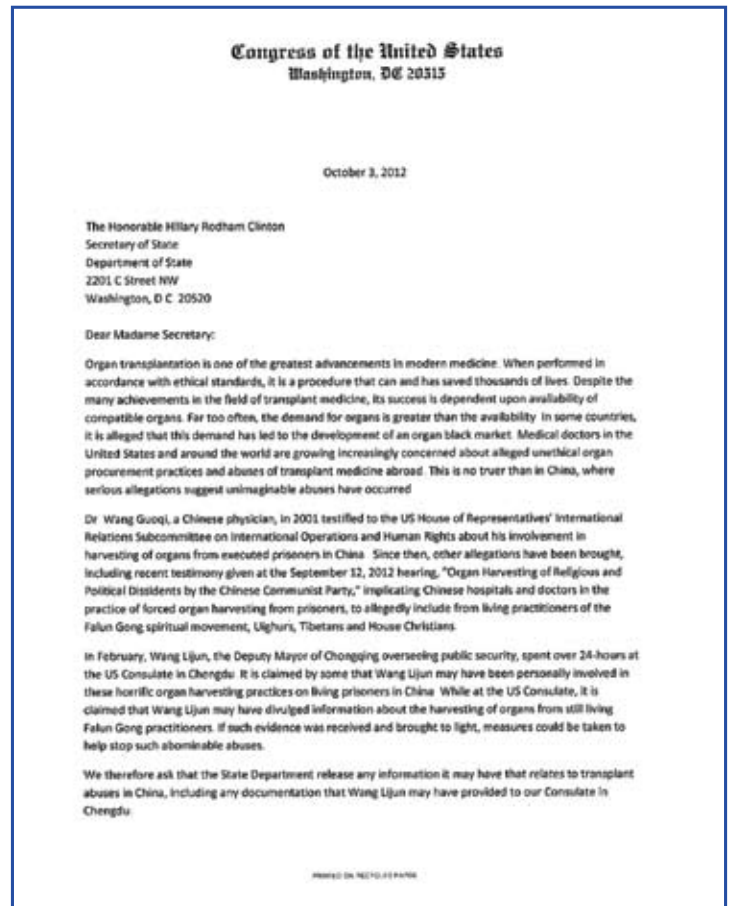
106 Nghị sĩ Hoa Kỳ cùng ký vào thư yêu cầu Bộ Ngoại giao công bố thông tin về tội ác mổ cướp nội tạng ở Trung Quốc

[MINH HUỆ] Ngày 03 tháng 10, 106 Nghị sĩ Hoa Kỳ đã cùng ký một “Lá thư gửi quý đồng nghiệp” tới Ngoại trưởng Hoa Kỳ Hillary Clinton nhằm bày tỏ mối quan ngại của họ về tội ác cưỡng bức mổ cướp nội tạng ở Trung Quốc, và yêu cầu Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ công bố bất kỳ thông tin nào mà họ có thể có về vấn đề quan trọng này. Lá thư gửi quý đồng nghiệp này được đồng biên soạn bởi Nghị viên Robert Andrews (D-NJ) và Nghị viên Chris Smith (R-NJ), hiện đang được lưu hành trong Hạ viện.

Trong thư viết: “Cấy ghép nội tạng là một trong những tiến bộ vĩ đại nhất của y học hiện đại. Nó có khả năng và đã cứu sống hàng nghìn sinh mạng. Tuy nhiên, thành công của nó phụ thuộc vào sự sẵn có của các nội tạng tương thích. Các bác sĩ y khoa ở Hoa Kỳ và khắp nơi trên thế giới đang ngày càng lo ngại về các hoạt động thu mua nội tạng được cho là phi đạo đức và sự lạm dụng thuốc cấy ghép ở nước ngoài. Điều này đặc biệt rõ ràng ở Trung Quốc, nơi có nhiều cáo buộc nghiêm trọng về những lạm dụng nằm ngoài sức tưởng tượng.

Năm 2001, Vương Quốc Kỳ, một bác sĩ người Trung Quốc, đã khai nhận trước Tiểu ban Quan hệ Quốc tế của Hạ viện Hoa Kỳ về Hoạt động Quốc tế và Nhân quyền về sự tham gia của mình trong việc mổ cướp nội tạng từ các tù tù ở Trung Quốc. Kể từ đó, các cáo buộc khác đã được đưa ra, bao gồm cả chứng nhận được đưa ra gần đây tại phiên điều trần “Thu hoạch nội tạng của các nhà bất đồng chính kiến tôn giáo và chính trị bởi Đảng Cộng sản Trung Quốc” diễn ra ngày 12 tháng 09 năm 2012, trong đó đã chỉ ra sự tham dự của các bệnh viện và các bác sĩ Trung Quốc trong việc thực hiện mổ cướp nội tạng từ các tù nhân, bao gồm các học viên còn sống của phong trào tinh thần Pháp Luân Công, những người Duy Ngô Nhĩ, người Tây Tạng và các tín đồ Kitô hữu.”

Trong thư gửi Ngoại trưởng Bộ ngoại giao Hillary Rodham

Clinton, các Nghị sĩ cũng đã đề nghị về việc cung cấp bằng chứng mà Vương Lập Quân, Phó Thị trưởng phụ trách việc giám sát an ninh công cộng của thành phố Trùng Khánh đã cung cấp cho Lãnh sự quán Hoa Kỳ tại Thành Đô vào tháng 02 năm nay. Lá thư nêu rõ, “nếu bằng chứng này được tiếp nhận và đưa ra ánh sáng, sẽ có các biện pháp được thực hiện để giúp ngăn chặn những lạm dụng đáng sợ này.” Vì vậy, các Nghị sĩ “thỉnh cầu Bộ Ngoại giao phát hành bất kỳ thông tin nào có thể có liên quan đến việc lạm dụng cấy ghép ở Trung Quốc”. ♦

Người dân công khai lên tiếng phản bác ĐCSTQ tại phiên tòa liên quan đến các học viên Pháp Luân Công

Bài viết của phóng viên báo Minh Huệ tỉnh Hà Bắc, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Các phiên xét xử bất hợp pháp các học viên Pháp Luân Công đã được tổ chức ít nhất ba đợt mới đây tại Tòa án số 8 của thành phố Đường Sơn, Tòa án quận Phong Nhuận. Những công chúng tham dự ở bên trong và cả những người vây xung quanh tòa nhà xét xử đã thể hiện sự bức xúc của mình đối với Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) cũng như cuộc đàn áp Pháp Luân Công của nó.

Anh Dương Quốc Quang đã bị đưa ra xét xử vào ngày 06 tháng 08 năm 2012. Hàng chục người, đã xếp thành hàng buổi sáng hôm đó để theo dõi phiên tòa. Một người đàn ông đi ngang qua biết được rằng đây là một phiên xét xử một học viên Pháp Luân Công, đã nhiều lần nói với ba viên cảnh sát gác cửa rằng: “Đảng Cộng sản Trung Quốc kết thúc rồi!”

Cha của anh Dương đã lại gần con trai mình để nói chuyện với anh trong giờ nghỉ của phiên tòa nhưng cảnh sát đã ngăn cản ông ấy. Sau đó, các thành viên trong gia đình của anh Dương đã hô to lên: “Dương Quốc Quang, chúng ta biết con là một người tốt”. Hai người chứng kiến điều này sau khi biết rằng anh Dương bị

bắt cóc tại nhà của mình, và cha của anh đã không được phép gặp anh ấy họ đã phản nộ hét lên từ lối vào của tòa án rằng ĐCSTQ thật vô lý và lừa bịp những người dân thường.

Ông Lê Ngọc Thư bị xét xử vài tuần sau đó. Khi nhìn thấy các thành viên trong gia đình của ông Lê ngồi trên lề đường bên ngoài phòng xử án sau vụ xét xử, một người đàn ông cao niên đã hỏi họ những gì đang diễn ra. Sau đó, người đàn ông đã nói, “ĐCSTQ thật độc đoán và vô lý. Họ không tuân theo luật pháp. Thật khó để cho người dân có được một cuộc sống tốt đẹp. Tất cả chúng ta đều nên mạnh mẽ như các học viên Pháp Luân Công.”

Trong phiên xét xử thứ ba, các cáo buộc chống lại ông Cốc Hữu Văn, ông Cốc đã hô lớn: “Pháp Luân Đại Pháp hảo” khi ông được áp giải vào tòa nhà từ xe cảnh sát. Trên đường trở lại chiếc xe cảnh sát sau phiên xét xử, ông lại hô vang “Pháp Luân Đại Pháp hảo!” Hàng chục người qua đường chứng kiến sự kiện đã lập đi lập lại lời của ông Cốc, cùng hô to “Pháp Luân Đại Pháp hảo!” ♦